

عنوان مقاله:

آسیب های وارد شده بر دختران فراری و رابطه فرار با انحراف و بزهکاری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی دستاورد های نوین پژوهشی در علوم اجتماعی، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مرجان افتخاری - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پارس رضوی، گناباد

خلاصه مقاله:

محیط هایی همچون خانه عامل اصلی شکل گیری رفتارهای آسیب زا و مانع اصلی شکل گیری رفتارهای نامطلوب است. والدین مسئول و پیگیر به عنوان افرادی موثر بر رفتارها و اعمال فرزندان، باید با معنای پیشگیری آشنا باشند؛ تا بتوانند رفتارهایی را که در شرایط خاصی بروز می کند را پیش بینی و مهار کنند. فرار از خانه گرچه پدیده ای جدید نیست، اما آمار و ارقام و شدتی که این پدیده در جامعه دارد، آن را تبدیل به یک آسیب اجتماعی مهم و جدی می کند. عدم وجود عاطفه، محبت، توجه، حمایت، و روابط صمیمانه کافی و صحیح بین والدین و نسبت به فرزندان، باعث بوجود آمدن کمبود عاطفه و آسیب های فراوانی، از جمله گریزان شدن فرزندان، بالاخص دختران از محیط خانه و خانواده می شود. با توجه به سن فرار مخصوصا در دختران، صمیمی بودن روابط در خانواده می تواند باعث جلوگیری از روابط خیابانی که پناه جویانه می نماید، شود و مانع از پیامدهای ویرانگری همچون اقدام به فرار نیز می باشد.

کلمات کلیدی:

فرار دختران، عوامل خانوادگی، اعتیاد، هنجارهای اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928423>

